

ΕΤΟΣ 64ον

3 Ἀπριλίου 2016

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 14 (3279)

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΞΕΚΑΘΑΡΙΣΜΑ

Πολλούς ηγέτες γνώρισε ἡ ἀνθρώπινη ἱστορία μέ ποικίλα χαρακτηριστικά, πολλὰ κίνητρα καί διαφορετικούς στόχους. Ὅλοι, ὅμως, εἶχαν ὡς κοινή συνισταμένη τό γεγονός ὅτι ὅποτε δέν ὑποχρέωναν, ἄμεσα ἢ ἔμμεσα ἔταζαν, ὑπόσχονταν, καλλιεργοῦσαν τήν ἀνταποδοτική λογική καί ἐξῆπταν τή φαντασία ὄσων τοὺς ἀκολουθοῦσαν γιά ὀφέλη, κέρδη, ἀπολαύσεις, πού θά τοὺς ἀπονέμονταν μετὰ τήν ἐπιτυχία τοῦ ηγέτη τους. Ἔτσι, οἱ ὀπαδοί ἑνός ηγέτη, ἂν μὲν τόν ἀκολουθοῦσαν ἀπό καταναγκασμό, ἦταν στρατιά δούλων, ἂν δέ τόν ἀκολουθοῦσαν ἀπό τήν προσδοκία τῆς ὅποιος ἀνταπόδοσης, ἦταν στρατιά μισθοφόρων.

Στή σημερινή Κυριακή τῆς Σταυροπροσκυνήσεως, καθὼς ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία ὑψώνει στό μέσο τοῦ ναοῦ τόν Τίμιο Σταυρό πρὸς προσκύνηση, γιά νά ἀντλήσουμε δύναμη καί θάρρος, καί νά συνεχίσουμε νά διαπλέουμε τό μέγα πέλαγος τῆς νηστείας, καταμεσῆς τοῦ ὁποῦ βρισκόμαστε, καθὼς, λοιπόν ὑψώνει τό Ἱερό Σύμβολο τοῦ Βασιλέως τοῦ Μεγάλου, τοῦ Κυρίου τῆς Δόξης, τοῦ Ἐσφαγμένου Ἀρνίου, συνάμα προβάλλει τή σημερινή εὐαγγελική περικοπή, ὡς τήν πιό ἐκφραστική στή διατύπωση τῶν ὄρων ὑπὸ τοὺς ὁποίους ἐμεῖς οἱ χριστιανοὶ ἀκολουθοῦμε τόν δικό μας ηγέτη, τόν Νυμφίο τῆς ψυχῆς μας. Μέ τό στόμα, λοιπόν, τοῦ ἴδιου τοῦ Χριστοῦ ξεκαθαρίζεται τό τί ζητᾶ καί τό πού στοχεύει!

Παράδοξη ἄρνηση

Τί ζητᾶ, λοιπόν, ὁ Χριστός μας; Ὁ πρῶτος στίχος τοῦ σημερινοῦ εὐαγγελικοῦ ἀναγνώσματος ἀπαντᾶ σαφῶς. Ὅποιος θέλει νά μέ ἀκολουθεῖ ὡς μαθητής, ἄς ἀρνηθεῖ τόν ἑαυτό του, ἄς πάρει σταθερή ἀπόφαση νά ὑπομείνει κάθε θλίψη καί δοκιμασία ἕως καί σταυρικό θάνατο, καί τότε ἄς μέ ἀκολουθεῖ μιμούμενος τό παράδειγμά μου. Βαρουσήμαντος λόγος, πού ἡ ἀνθρωπότητα δέν φαίνεται νά κατανόησε στήν πραγματική του διάσταση, οὔτε μπόρεσε νά ἀφομοιώσει μιᾶς πού, ἀφοῦ ἀπό τότε καί ἕως σήμερα παρόμοιος λόγος, τόσο ἐλεύθερος, ξεκάθαρος καί βαθύς δέν ἔχει διατυπωθεῖ. Εἶναι ἡ πρώτη φορά πού οἱ ἄνθρωποι καλοῦνται

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Μάρκ. η' 34 - θ' 1)

Τό μήνυμα τοῦ σταυροῦ

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἀκολουθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθείτω μοι. Ὅς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ἔνεκεν ἐμοῦ καὶ τοῦ Εὐαγγελίου, οὗτος σώσει αὐτήν. Τί γὰρ ὠφελήσει ἄνθρωπον, ἐὰν κερδήσῃ τὸν κόσμον ὅλον, καὶ ζημιωθῇ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ; ἢ τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ; Ὅς γὰρ ἐὰν ἐπαισχυνθῇ με, καὶ τοὺς ἐμοὺς λόγους ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ μοιχαλίδι καὶ ἁμαρτωλῷ, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισχυνθήσεται αὐτόν, ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ, μετὰ τῶν ἀγγέλων τῶν ἁγίων. Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι εἰσὶ τινες τῶν ὧδε ἑστηκότων, οἵτινες οὐ μὴ γεύσονται θανάτου, ἕως ἂν ἴδωσι τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ἐληλυθυῖαν ἐν δυνάμει.

ἐν ἐλευθερίᾳ. Καθοῦνται νὰ συνταχθοῦν πίσω ἀπὸ τὸ μοναδικὸ πρόσωπο τοῦ Σωτήρα Χριστοῦ, μὲ ὄρους προσωπικῆς εὐθύνης. Χαρακτηριστικὸ τὸ «ὅστις θέλει», καθὼς δὲν συνοδεύεται ἀπὸ ἀπειλῆς καὶ συνέπειες γιὰ ὅποιον δὲν θέλει!

Ἐπὶ ἕνα παράδοξος ὄρος στὴν πρόσκληση τοῦ Κυρίου μας. Ὁ ὄρος νὰ ἀπαρνηθοῦμε τὸν ἑαυτὸ μας. Γιατί; Αὐτὸ πού ἔχω καὶ χειρίζομαι εἶναι ὁ ἑαυτός μου. Αὐτὸ πού μοῦ δόθηκε καὶ μὲ προσδιορίζει εἶναι ὁ ἑαυτός μου. Αὐτὸ πού μὲ ὀριοθετεῖ καὶ μὲ χαρακτηρίζει στὴν κοινωνία τῶν ἀνθρώπων εἶναι ὁ ἑαυτός μου. Γιατί μοῦ ζητᾷ ὁ Χριστός νὰ τὸν ἀρνηθῶ; Καὶ μάλιστα δὲν μοῦ ζητᾷ νὰ ἀρνηθῶ κάποιο κομμάτι τοῦ ἑαυτοῦ μου, ἔστω τὸ πιὸ ἀρρωστημένο ἢ σάπιο, ἀλλὰ μοῦ ζητᾷ ν' ἀρνηθῶ συνοδικὰ ὁλόκληρο τὸν ἑαυτὸ μου, ἀκόμη κι ὄσα καλὰ θεωρῶ ὅτι ἔχω!

Τοῖμα κι ἐρμηνεύει τὸν λόγον τοῦ Κυρίου ὁ Μέγας Βασίλειος. Ἐξηγεῖ ὅτι ἄρνηση τοῦ ἑαυτοῦ σημαίνει «παντελῆς τῶν παρελθόντων λήθη καὶ τῶν θελημάτων ἑαυτοῦ ἀναχώρησις». Δηλαδή, τὸ νὰ ξεχάσει ὁ ἄνθρωπος ὅσες ἀγκυλώσεις, πιστεύματα, θεωρήσεις, προκαταλήψεις, ἀντιλήψεις εἶχε γιὰ τὸν κόσμο καὶ τὸν ἄνθρωπο, πρὶν γνωρίσει τὸν Χριστό. Νὰ ξεχάσει ἀκόμη καὶ τίς καθημερινές του συνήθειες, γιὰ νὰ παραδοθεῖ ἄνευ ὄρων στὸν Χριστό καὶ τὴν Ἐκκλησία του, στὸ ἐκκλησιαστικὸ ἦθος καὶ τὸν πνευματικὸ τρόπο ζωῆς. Ἀλλὰ καὶ τὸ νὰ παύσει ὁ ἄνθρωπος νὰ διεκδικεῖ καὶ νὰ ἐπιβάλλῃ τὸ δικό του θέλημα, λέγοντας ὁλοπρόθυμα, ὅπως ὁ Σωτήρας μας: «Οὐ ζητῶ τὸ θέλημα τὸ ἐμόν, ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με πατρός» (Ἰω. 5,30).

Χριστοποίηση

Ὅμως, αὐθεντικότερα κι ἀπ' τὸν ἐμπειρότατο καὶ θεοφώτιστο ἐρμηνευτὴ τῆς Ἁγίας Γραφῆς ἐρμηνεύει τὸν λόγον τοῦ αὐτοῦ ὁ ἴδιος ὁ Χριστός μας. Καὶ τὸν

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Εἶπεν ὁ Κύριος: «Ἐάν κανεῖς θέλῃ νά μέ ἀκολουθήσῃ, ἄς ἀπαρνηθῇ τόν ἑαυτόν του καί ἄς σπκώσῃ τόν σταυρόν του καί ἄς μέ ἀκολουθήσῃ. Διότι ὅποιος θέλει νά σώσῃ τήν ζωήν του, αὐτός θά τήν χάσῃ, ἐκεῖνος δέ πού θά χάσῃ τήν ζωήν του ἐξ αἰτίας ἐμοῦ καί τοῦ εὐαγγελίου, αὐτός θά τήν σώσῃ. Διότι τί θά ὠφελήσῃ τόν ἄνθρωπον νά κερδίσῃ τόν κόσμον ὅλον καί νά ζημιωθῇ τήν ψυχήν του; Ἥ τί ἀντάλλαγμα εἶναι δυνατόν νά δώσῃ ὁ ἄνθρωπος διά τήν ψυχήν του; Διότι ὅποιος ἐντρέπεται δι' ἐμέ καί διά τοὺς λόγους μου εἰς τήν γενεάν αὐτήν τήν μοιχαλίδα καί ἁμαρτωλῶν καί ὁ Υἱός τοῦ ἀνθρώπου θά αἰσθανθῇ ντροπή γι' αὐτόν, ὅταν ἔλθῃ μέ ὄλην τήν δόξαν τοῦ Πατέρα του μαζί μέ τοὺς ἁγίους ἀγγέλους». Καί τοὺς ἔλεγε, «Ἀλήθεια σᾶς λέγω, ὅτι ὑπάρχουν μερικοί ἀπό αὐτούς, πού στέκονται ἐδῶ, οἱ ὅποιοι δέν θά γευθοῦν θάνατον, ἕως ὅτου ἴδουν τήν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ νά ἔρχεται μέ δύναμιν».

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Αἰθιβιζαίτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

ἐρμηνεύει σέ τέσσερα ἐκτεταμένα κεφάλαια τοῦ κατά Ἰωάννην εὐαγγελίου, ἀπό τό 13ο ἕως τό 17ο, ὅπου περιγράφονται τά γεγονότα μετά τόν Μυστικὸν Δεῖπνον ἕως καί πρὶν τῆ Σύληψη, καί ὅπου ὁ Κύριός μας τόσο μέ τίς τελευταῖες ἐκτεταμένες παρακαταθῆκες πρὸς τοὺς μαθητές του, ὅσο καί μέ τήν ἀρχιερατική του προσευχή, περιγράφει τό πῶς εἶναι ὁ ἄνθρωπος πού τελικά σπεύδει νά τόν ἀκολουθήσῃ, πῶς ἀρνεῖται στήν πράξη τόν ἑαυτό του καί πῶς ἐγκοιλιώνεται τήν ιδιότητα τοῦ φίλου, τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Χριστοῦ. Μεγάλα ἀποσπάσματα τῶν κεφαλαίων αὐτῶν διαβάζονται τῆ Μεγάλῃ Πέμπτῃ στήν Ἀκολουθία τῶν Ἀχράντων Παθῶν τοῦ Κυρίου μας (τῶν Δώδεκα Εὐαγγελίων), ὅποτε καί ἡτανεύεται ὁ Ἐσταυρωμένος.

Ἐδῶ λόγῳ τοῦ περιορισμένου τῆς ἔκτασης ἄς ἐπικεντρωθοῦμε μόνο σέ μία φράση τοῦ Χριστοῦ: «Οὐκ ἔστι δοῦλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ, οὔδ' ἀπόστολος μείζων τοῦ πέμπσαντος αὐτόν» (Ἰω. 13,16). Καί ὁ Κύριος ὀλοκλήρῃ τῆ ζωῆ του ὄχι ἀπλῶς τήν «διήληθεν εὐεργετῶν» (Πράξ. 10,38), ἀλλ' ἔζησε γιά νά θυσιασθεῖ ὑπέρ ἡμῶν καί νά μᾶς καθαρῖσει διά τοῦ Τιμίου του Αἵματος, τό ὁποῖο «ἐξεχύθη ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ». Ἐάν λοιπόν ἡ ζωὴ καί ὁ θάνατος τοῦ Χριστοῦ ὑπῆρξαν διαρκεῖς πράξεις αὐταπάρνησης καί αὐτοκένωσης, πῶς ἐμεῖς μπορούμε νά ὑπάρχουμε μέ διαφορετικὸ τρόπο ἀπ' ὅ, τι ὁ Διδάσκαλος καί Λυτρωτὴς μας;

Ὁ Χριστός εἶναι ὁ ἡγέτης τῆς ἡλυτρωτικῆς θυσίας καί ὅσοι τόν ἀκολουθοῦν καί τόν μιμοῦνται δέν μπορούν νά εἶναι οὔτε στρατιά δούλων, οὔτε στρατιά μισθοφόρων. Εἶναι ἡλὸς ἐλευθέρων πού ἐκούσια τόν ἐγκοιλιώνονται, χριστοποιοῦνται καί συναπαρτίζουν τό σῶμα του, τήν Ἐκκλησίαν, ζώντας θυσιαστικά, γιά νά ζοῦν μαζί του εἰς τόν αἰῶνα.

Ἀρχιμ. Ἰ. Ν.

3 Ἀπριλίου 2016: ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΠΡΟΣΚΥΝΗΣΕΩΣ)
Νικίτα ὀσίου τοῦ ὁμολογητοῦ († 824). Ἰωσήφ τοῦ ὑμνογράφου († 833).
Ἦχος: γ' – Ἑωθινόν: ΙΑ' – Ἀπόστολος: Ἐβρ. δ' 14 - ε' 6 – Εὐαγγέλιον: Μάρκ. ν' 34 - θ' 1.
Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 10 Ἀπριλίου, Δ' Νηστειῶν (Ἰωάννου τῆς Κλίμακος).
Ἀπόστολος: Ἐβρ. στ' 13-20 – Εὐαγγέλιον: Μάρκ. θ' 17-31.

Νέα ἔκδοση τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ ΑΡ. ΚΥΡΙΑΚΙΔΗ

ΣΥΜΒΟΛΗ ΣΤΗΝ ΕΡΕΥΝΑ ΤΗΣ ΓΕΝΟΚΤΟΝΙΑΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΠΛΗΘΥΣΜΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΝΤΙΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΣΤΟΝ ΠΟΝΤΟ

Μέσα ἀπό τίς ἀρχαιακές συλλογές
τοῦ Βατικανοῦ καί Ἱεραποστολικῶν ταγμάτων
(σχήμα: 17x24, σελ. 264)

Ἡ παροῦσα μελέτη προέκυψε ἔπειτα ἀπό ἔρευνες ἀρκετῶν χρόνων τοῦ συγγραφέα στά διάφορα ἀρχεῖα τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας, μέ σκοπό τήν ἐκπόνηση τῆς διδακτορικῆς του διατριβῆς πού ἀφοροῦσε στίς ρωμαιοκαθολικές ἱεραποστολές στόν Πόντο. Τά στοιχεῖα πού μᾶς παραθέτουν τά διάφορα αὐτά ἀρχεῖα, δίδουν ὡς ἐπί τό πλεῖστον ἄγνωστες πληροφορίες γιά τήν περιοχή τοῦ Πόντου. Οἱ μεγάλες γεωπολιτικές ἀλλαγές τῶν δύο πρώτων δεκαετιῶν τοῦ 20οῦ αἰῶνα καί ἰδίως ἡ μεγάλη καταστροφή τῶν χριστιανικῶν πληθυσμῶν τοῦ Πόντου, ἀλλήλα καί ὀλόκληρης τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, συγκλήνισαν τοὺς καθολικούς ἱεραποστολούς, πού βρέθηκαν στήν περιοχή καί βίωσαν ἐκ τοῦ σύνεγγυς τά τραγικά γεγονότα τῆς Γενοκτονίας τῶν χριστιανικῶν πληθυσμῶν τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας.

Παρακολουθεῖτε τό Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (www.ecclesia.gr)

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΠΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγείται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στήν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὀμιλεῖ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶν 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότις - Διευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίφωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ» σ' ὄλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr